

Тому, задля забезпечення законних прав та інтересів як спадкодавця, так і спадкоємців необхідно доповнити права нотаріусів з приводу попередження спадкодавців щодо наслідків не повідомлення інших спадкоємців про складення заповіту, а також розробити відповідний правовий механізм виявлення не поінформованих спадкоємців про зміст заповіту після відкриття спадщини та повідомлення їх про можливу участь у нотаріальному процесі. Лише за умови розроблення та забезпечення ефективного механізму складання та посвідчення заповіту вдасться захистити законні права та інтереси спадкодавця та спадкоємців, навіть тих, які через певні обставини не можуть знати про складання заповіту на їх користь.

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до Закону України «Про нотаріат»: Закон України від 01.10.2008 р. № 614-VI. URL: http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/link1/T080614.html (дата звернення: 10.11.2021)
2. Заїка Ю.О. Спадкове право в Україні. Становлення і розвиток: монографія. Київ, 2007: КНТ, №2. 288 с.
3. Купріянова Х. В. Правове вирішення юридичних колізій інституту секретного заповіту. Європейські перспективи. Харків, 2010. № 3. С. 62–66.
4. Баранкова В. Спадкування за заповітом: проблеми нотаріального оформлення. URL:<http://yurradnik.com.ua/stati/d1-81-d0-bf-d0-b0-d0-b4-d0-ba-d1-83-d0-b2-d0-b0-d0-bd-d0-bd-d1-8f-d0-b7-d0-b0-d0-b7-d0-b0-d0-bf-d0-be-d0-b2-d1-96-d1-82-d0-be-d0-bc-d0-bf-d1-80-d0-be-d0-b1-d0-bb-d0-b5-d0-bc-d0-b8-d0-bd-d0-be/>

ДЕГТЯРЬОВА Марія,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

НАГОРНА Олена,

старший викладач кафедри цивільного
права та процесу Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

**ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ
ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНА СКЛАДОВА ПРАВОВОГО
РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ**

Сучасний стан українського суспільства вимагає дотримання загальнолюдських принципів і стандартів, які є важливими та основоположними засадами розвитку світового співтовариства. У даний

момент дуже актуальним є проблематика дотримання такого загальнолюдського принципу як рівність, тобто визнання такого факту, що кожен громадянин є рівним між собою незалежно від своїх особливостей: кольору шкіри, національності, віку, матеріальної складової, а також статі. Дотримання гендерної рівності в наш час є джерелом демократизації та гуманізації українського громадянського суспільства.

Розглядаючи поняття гендерної рівності, слід звернутися до розкриття понять «статі» та «гендеру». Стать – це набір анатомо-біологічних особливостей людини, на основі яких особи визначаються як жінки або чоловіки. Цей термін застосовується лише щодо характеристик та поведінки, що дають змогу знайти біологічні відмінності між жінками та чоловіками. Терміни «гендер» та «стать» є суміжними, але не тотожними. Кімел М.С. цю проблему розв'язує наступним чином: «Стать пов'язана із біологічним апаратом чоловічої та жіночої особи, а саме нашої хімічної, хромосомної і анатомічної будови. У той час як гендер стосується змісту, який ми вкладаємо у відповідні відмінності в рамках культури. Тобто стать – це самиця та самець, гендер – це фемінність і маскуліність, чоловічість і жіночість» [1, с.3-4].

Політика сучасних держав світу направлена на дотримання гендерної рівності в суспільстві. Це передбачає рівну міру прав і обов'язків у всіх громадян, однакову для всіх соціальну свободу. Правова рівність стосується також однакового ступеню відповідальності осіб перед законом, який виключає їхні фактичні відмінності в соціальному, матеріальному стані тощо. Принципом формально-юридичної рівності є сукупність будь-яких не обумовлених законом переваг, прерогатив та привілеїв учасників правових конфліктів і судових розглядів [2, с.295].

Україна також пристосовується до світової політики щодо впровадження та дотримання гендерної рівності. Прикладом цього може слугувати прийняття Верховною Радою України Закону України (далі - ЗУ) «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» від 08.09.2005р. №2866-IV [3, с.48-55]. Даний закон є вірним кроком щодо впровадження світових стандартів між статевої рівності та є правовою базою для забезпечення конституційних принципів рівності прав чоловіків та жінок. Насамперед статтею 3 ЗУ «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» визначено основні напрямки державної політики України щодо дотримання принципу гендерної рівності, недопущення порушень даного принципу (дискримінації за ознакою статі), надання можливості рівних прав для чоловіків і жінок стосовно участі у прийнятті суспільно важливих рішень, поширення інформації щодо цієї політики та в цілому демократичного явища гендерної рівності з метою ознайомлення населення із цією актуальною проблемою.

Але, на жаль, існують і прояви зловживання принципом гендерної рівності в українському суспільстві, що пов'язано з суб'єктивними

чинниками, які не відповідають загальноприйнятим правилам суспільної моралі, а найголовніше – звичайній природі речей, що склалася історично [4, с.12].

Отже, можна зробити висновок, що даний принцип європейських стандартів в українському суспільстві в даний час впроваджується, більшість проблемних питань, пов'язаних із реалізацією цього права в нашому суспільстві до сих пір не врегульовані. У більшій мірі дані питання не можуть бути врегульовані через неприйняття суспільством сучасних вимог світового права. Україна знаходиться зараз на перехідному етапі до всебічного впровадження та реалізації гендерної рівності. Непоодинокі випадки порушення такого права над жінками, що обумовлюється ненадійною роботою органів держави, що слідкують за дотриманням даного принципу. На нашу думку, впровадження змін до чинного українського законодавства та якісне тлумачення поняття гендерної рівності серед населення має зробити важливий крок до всебічного впровадження дотримання та реалізації даного права.

Список використаних джерел:

1. Кімел М.С. : Гендероване суспільство. Переклад з англійської. К.: Сфера, 2003. 490 с.
2. Бачинін В.А., Журавський В.С., Панов М.І.: Філософія права: словник. К. Ін Юре, 2003. 408 с.
3. Офіційний вісник України: щотижневий збірник актів законодавства. 2005. № 40.
4. Львова О., Оніщенко Н.: Принцип рівності у праві: теорія і практика: монографія. К.: Юридична думка, 2014. 300 с.

ДЕГТЯРЬОВА Марія,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ГЕНДЕРНА ПОЛІТИКА У СУДОВІЙ СФЕРІ ТА ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВОСУДДЯ В УКРАЇНІ

Сучасні гендерні стереотипи, що існують у судовій сфері України дають змогу зрозуміти, що жінки не мають достатніх можливостей для того, щоб проявити свій професіоналізм та реалізувати свій потенціал. Детального